

วารสาร นาคบุตรปริทรรศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

NARBHUTPARITAT JOURNAL

Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

ปีที่ 15 ฉบับที่ 3 กันยายน - ธันวาคม 2566 Vol. 15 No. 3 September - December 2023

Received: December 21, 2022

Revised: November 27, 2023

Accepted: December 4, 2023

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา

Development of learning management models Classical Guitar

Practice for Higher Education

ปิยรัตน์ ธรรมรงค์รัตน์*

พงษ์พิทยา สัพโส

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

พิทยวัฒน์ พันธศรี

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

*ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author) E-mail: piyarat225@gmail.com

Piyarat Thamrongrat*

Pongpitthaya Sapaso

Faculty of Fine and Applied Arts, Khon Kaen University

Pittayawat Pantasri

Faculty of Humanities and Social Sciences, Rajabhat Maha Sarakham University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ให้เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ (E1/E2) 80/80 และ 3) เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบของการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยอาจารย์สอนวิชากีตาร์คลาสสิกผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 15 คน กลุ่มอาจารย์สอนวิชากีตาร์คลาสสิกผู้เข้าร่วมการสัมมนา จำนวน 4 คน และนักศึกษาศาสนาวิชาดนตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำนวน 10 คน เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ รูปแบบการเรียนจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และแบบประเมินทักษะการปฏิบัติ เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทความทางวิชาการ การสอบถาม การสัมภาษณ์และการทดลอง การศึกษาวิจัยใช้การวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถี่ และลำดับความสำคัญ นำเสนอในรูปแบบเชิงพรรณนาและวิเคราะห์ ดัชนีความสอดคล้อง IOC ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) และทดสอบโดยใช้ค่า t- ทดสอบ ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้อการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกที่เหมาะสม ได้แก่ หลักการและเหตุผล เป้าหมาย สมรรถนะผู้เรียน วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้อ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ และวัดผลและการประเมินผล 2) ผลประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 81.93 / 87.17 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 3) ผลประเมินประสิทธิผลของรูปแบบของการจัดการเรียนรู้อ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อกีตาร์คลาสสิก และผลสัมฤทธิ์ทางการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ผลความพึงพอใจของนักศึกษาต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ออยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนา; รูปแบบการจัดการเรียนรู้; การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก; อุดมศึกษา

Abstract

The research aims to study (1) the innovative leadership of school administrators, (2) the development of learning management innovation of teachers in schools, (3) the relationship between the innovative leadership and the development of learning management innovation of teachers in schools, and (4) the innovative leadership of school administrators affecting the development of learning management innovative of teachers in schools. The sample group consisted of 346 teachers in educational institutions under the Nakhon Si Thammarat Secondary Educational Service Area Office, obtained by stratified random sampling and then using simple random sampling. The tool of this study is the questionnaire. The data were statistically analyzed using percentage, mean, standard deviation, Pearson product-moment correlation coefficient, and stepwise multiple regression analysis. Research findings indicated that 1) both overall and specific aspects of the innovative leadership of school administrators were rated at a high level, 2) both overall and specific aspects of the development of learning management innovation of teachers in schools were rated at a high level, 3) the innovative leadership of school administrators correlated positively at the high level which was significant at the .01 level, and 4) innovative leadership of school administrators that affects the development of innovative learning management for teachers in educational institutions schools includes having vision, innovation, thinking creatively, and creating an innovative atmosphere. The combined predictive power of these factors was 44 % which was significant at the .01 level.

Keywords: Development; Instructional Model; Classical Guitar Practice; Higher Education

บทนำ

รายวิชากีตาร์คลาสสิก เป็นวิชาหนึ่งที่เปิดสอนในระดับอุดมศึกษา ตามโครงสร้างของหลักสูตรจะปรากฏในกลุ่มเครื่องมือเอก กลุ่มเลือกเสรี หรือกลุ่มวิชาโท ผู้เรียนที่เลือกเรียนกลุ่มเครื่องมือเอกนั้น มีระดับการเรียนปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกทั้งในระดับต้น ระดับกลาง ไปจนถึงระดับสูง ซึ่งการเรียนในกลุ่มเครื่องมือเอก ผู้เรียนจะสามารถนำความรู้และทักษะการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกไปประกอบวิชาชีพได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ สำหรับผู้เรียนที่เลือกเรียนในกลุ่มเลือกเสรี หรือกลุ่มวิชาโท ระดับการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก ควรเรียนใน ระดับต้น ผู้เรียนจะมีความรู้ในเรื่องทฤษฎีดนตรีทั่วไป ทฤษฎีดนตรีเกี่ยวกับกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้น และได้เพิ่มทักษะในการปฏิบัติเครื่องดนตรีนอกเหนือจากเครื่องมือเอกของตนเอง รวมทั้งสามารถพัฒนาทักษะทางดนตรีด้านอื่น ๆ เช่น การอ่านโน้ต จังหวะ เพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอนดนตรีให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก จึงควรใช้องค์ความรู้ที่เป็นประสบการณ์จากนักกีตาร์คลาสสิก ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อนำกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้รายวิชากีตาร์คลาสสิก มาพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพให้เหมาะสมกับระดับการเรียน

ปัจจุบันผู้เรียนที่เลือกเรียนกีตาร์คลาสสิกเป็นเครื่องมือเอกมีจำนวนลดลง กลุ่มวิชาเลือกเสรี หรือกลุ่มวิชาโท เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่นักศึกษาวิชาดนตรีสามารถเลือกเรียนได้ แต่อย่างไรก็ตามหากนักศึกษาเลือกเรียนกีตาร์คลาสสิกเป็นกลุ่มเลือกเสรีหรือกลุ่มวิชาโท นักศึกษาควรมีกระบวนการเรียนการสอนที่เป็นวิธีการเฉพาะ เนื่องจากกีตาร์คลาสสิกเป็นเครื่องดนตรีที่ไม่ใช่เครื่องมือเอกของตนเอง อาจส่งผลต่อความรู้ ความเข้าใจ และการฝึกปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก หากนักศึกษาได้รับวิธีการฝึกฝนในสิ่งที่ไม่ถูกต้องอาจมีการจดจำ และฝึกปฏิบัติโดยขั้นตอนและวิธีที่ผิด ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาและปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนกีตาร์คลาสสิกของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้ Thamrongrat, Putthichavalpal & Sreesamuth (2018) พบว่า ปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษากีตาร์คลาสสิก มี 3 ด้าน ที่ควรได้รับการสนับสนุนและส่งเสริม ได้แก่ 1) ด้านผู้สอน ควรส่งเสริมการแสดงทักษะของผู้เรียนเพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ 2) ด้านผู้เรียน ควรได้รับการฝึกฝนเพิ่มเติมการฝึกฝนการซ้อมอย่างสม่ำเสมอ 3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ควรได้รับการสนับสนุนห้องปฏิบัติเดี่ยว เพื่อประสิทธิภาพในการฝึกซ้อม และ Inthaniwet (2020) ได้สังเกตพฤติกรรมเบื้องต้นเกี่ยวกับนักศึกษาศาสาตรียางคศิลป์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย (ปีการศึกษา 2557-2560) จำนวน 122 คน พบว่า มีแนวโน้มที่ลดลงในการเลือกเรียนกีตาร์คลาสสิก ในขณะที่นักศึกษามีความสนใจเพิ่มขึ้นในการเรียนกีตาร์ไฟฟ้า สาเหตุที่นักศึกษาลดความสนใจในการเรียนกีตาร์คลาสสิกอาจมีดังนี้ 1) กีตาร์คลาสสิกเป็นเครื่องดนตรีที่เล่นยาก ต้องใช้เวลาในการฝึกฝนต่อเนื่องยาวนาน 2) บทเพลงที่บรรเลงเป็นเพลงที่ไม่รู้จัก และไม่คุ้นหูมาก่อน จึงต้องมีเวลาศึกษาเพิ่มเติมมากเป็นพิเศษ 3) หนังสือหรือสื่อการสอนส่วนใหญ่เป็นภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอิตาลี ภาษาสเปน ซึ่งเป็นภาษาที่ยากสำหรับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาต่างประเทศมาอย่างพอเพียง 4) โอกาสการนำกีตาร์คลาสสิกไปใช้เพื่อสร้างรายได้ระหว่างเรียนมีน้อยกว่าการฝึกหัดกีตาร์ไฟฟ้าที่มีงานเล่นดนตรีกลางคืนรองรับตลอดเวลา และ 5) กีตาร์คลาสสิกยังไม่เป็นที่นิยมในสังคมวงกว้างเท่าที่ควร

ด้วยเหตุผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้น กลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาศาสาวิชาดนตรี ที่เลือกเรียนรายวิชากีตาร์คลาสสิกในกลุ่มวิชาเลือกเสรี หรือกลุ่มวิชาโท สำหรับบทบาทของผู้สอนจะมีแนวทางในการวางแผนการสอน มีสื่อการสอน มีวิธีการที่จะชี้แนะให้ผู้เรียนได้เข้าใจต่อเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ส่งผลให้กระบวนการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ ผู้สอนมีความสำคัญต่อกระบวนการเรียนการสอนมาก เนื่องจากการเรียนการสอนดนตรีเป็นศาสตร์วิชาที่มีการปฏิบัติเป็นหลัก หากผู้สอนมีวิธีการสอน และแผนการสอนที่ดีพอ ผู้เรียนที่ได้รับวิธีการฝึกฝนที่ถูกต้อง จนติดเป็นนิสัยและนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างชำนาญ สอดคล้องกับ Dechpanprasong, Chaiwong, Chindanuruks, Pipatpockapole & Jitratsorn (2021) ได้ศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติของผู้เรียน ของนักการศึกษา

ซึ่งประกอบด้วย 1) รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส 2) รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน 3) รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของ ดีเชคโค 4) รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของพิทส์ 5) รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของวูดเวิร์ฟ 6) รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ จากแนวคิดสรุปได้ว่ารูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติสามารถสรุปขั้นตอนของการ ได้เป็น 7 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นการตรวจสอบทักษะเดิมหรือพื้นฐานที่ผู้เรียนมีมาก่อน ขั้นที่ 2 ขั้นการอธิบายกระบวนการปฏิบัติ ขั้นที่ 3 ขั้นการสาธิตประกอบการอธิบาย ขั้นที่ 4 ขั้นการสาธิตให้นักเรียนทำตามทีละขั้นตอนจนชิ้นงานที่ปฏิบัติเสร็จสมบูรณ์ ขั้นที่ 5 ขั้นการฝึกปฏิบัติด้วยตนเองโดยไม่มีตัวแบบภายใต้คำแนะนำของผู้สอน ขั้นที่ 6 ขั้นฝึกปฏิบัติด้วยตนเองโดยไม่มีตัวแบบและไม่มีการแนะนำผู้สอนคอยสังเกตและจะสะท้อนผลการปฏิบัติของผู้เรียน ขั้นที่ 7 ขั้นฝึกปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเชี่ยวชาญและเป็นธรรมชาติ

ดังนั้นผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา ในระดับต้นสำหรับผู้เรียนที่ไม่ได้เรียนเครื่องมือนอกกีตาร์คลาสสิกที่เหมาะสมเพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา

ให้เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

3. เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบของการจัดการเรียนรู้การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเป็นแบบผสมผสานคือมีการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1.1 ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการให้ข้อมูล เพื่อใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา ในการทำวิจัยครั้งนี้

1.1.1 ประชากรที่ใช้ในการให้ข้อมูลในการทำวิจัยเป็นอาจารย์สอนวิชากีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา ทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน จำนวน 60 คน

1.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการให้ข้อมูลในการทำวิจัย ได้แก่

1.1.2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการให้ข้อมูลโดยการตอบแบบสอบถามในการทำวิจัย เป็นอาจารย์สอนวิชากีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษาทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน ดังนี้ 1) หลักสูตรดนตรีในสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ จำนวน 4 คน 2) หลักสูตรดนตรีสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 12 คน 3) หลักสูตรดนตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 2 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งมีคุณสมบัติ ดังนี้ 1) อาจารย์ผู้สอนรายวิชากีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา สังกัดสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ มหาวิทยาลัยราชภัฏ และสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 2) ประสบการณ์ในการสอนกีตาร์คลาสสิกไม่ต่ำกว่า 3 ปี และ 3) ประสบการณ์การเข้าแข่งขันหรือฝึกอบรม มากกว่า 4 ครั้งต่อปี

1.1.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์สำหรับการทำวิจัย ได้แก่ อาจารย์สอนวิชากีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย จำนวน 4 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งมีคุณสมบัติ ดังนี้ 1) อาจารย์ผู้สอนรายวิชากีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา 2) ประสบการณ์ในการสอนกีตาร์คลาสสิกไม่ต่ำกว่า 5 ปี และมีผลงานวิชาการเผยแพร่

- 1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.2.1 ประชากร เป็นนักศึกษาสาขาวิชาดนตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน

1.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาดนตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำนวน 10 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง ซึ่งมีคุณสมบัติ ดังนี้ 1) เป็นนักศึกษาสาขาวิชาดนตรี 2) มีความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีดนตรี เช่น การอ่านโน้ตดนตรีสากล อัตราจังหวะ เป็นต้น 3) มีอุปกรณ์การเรียนพร้อม เช่น กีตาร์คลาสสิก เป็นต้น

2. วิธีการดำเนินการวิจัย

2.1 ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก ของอาจารย์สอนวิชากีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา โดยมีดำเนินการวิจัยการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปลงความคิดเห็นอาจารย์สอนวิชากีตาร์คลาสสิก และสัมภาษณ์อาจารย์สอนวิชากีตาร์คลาสสิก

2.2 การพัฒนา ดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ตรวจสอบและประเมินร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา โดยตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน และแก้ไขตามคำแนะนำ หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีคุณสมบัติเช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่าง

2.3 การทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้สรุปผลและประเมินประสิทธิผล เพื่อทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา มีวิธีดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.3.1 เลือกกลุ่มตัวอย่างที่ทำการทดลอง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองรูปแบบการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาดนตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำนวน 10 คน ระยะเวลา 12 ชั่วโมง จำนวน 5 สัปดาห์

2.3.2 ทดสอบก่อนเรียนตามแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.3 นำรูปแบบจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก ไปใช้กับกลุ่มทดลอง

2.3.4 ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.5 นำข้อมูลมาประเมินประสิทธิผล ตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข เพื่อประเมินรูปแบบจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก

3. การสร้างเครื่องมือ

3.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก สำหรับอาจารย์สอนวิชากีตาร์คลาสสิก 3 ตอน โดย ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการ

3.2 แบบสัมภาษณ์ สำหรับอาจารย์สอนวิชากีตาร์คลาสสิก 2 ตอน ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์สถานภาพทั่วไป ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา

3.3 รูปแบบการจัดการเรียนรู้การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา สำหรับนักศึกษานักศึกษา เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และนำไปทดลองใช้กับนักศึกษา (Tryout) ประกอบการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ นำมาปรับปรุงอีกครั้งเตรียมนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำข้อมูลที่วิเคราะห์ผลต่อไป

4. การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้ 1) กลุ่มที่ใช้ในการให้ข้อมูลแบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความครอบคลุมของข้อคำถาม ภาษาที่ใช้ ตลอดจนความถูกต้องของข้อคำถาม ใช้เทคนิควิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) 2) กลุ่มที่ใช้ในการทดลอง ซึ่งเป็นนักศึกษาสาขาวิชาดนตรีศึกษา จำนวน 10 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีคุณสมบัติเช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยนำเครื่องมือรูปแบบการจัดการเรียนรู้การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา จำนวน 12 ชั่วโมง 5 สัปดาห์ ที่ได้รับการประเมินความ

สอดคล้องระหว่างข้อความกับวัตถุประสงค์ โดยคัดเลือกข้อความที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.50 - 1.00 มาใช้ในการดำเนินการวิจัย

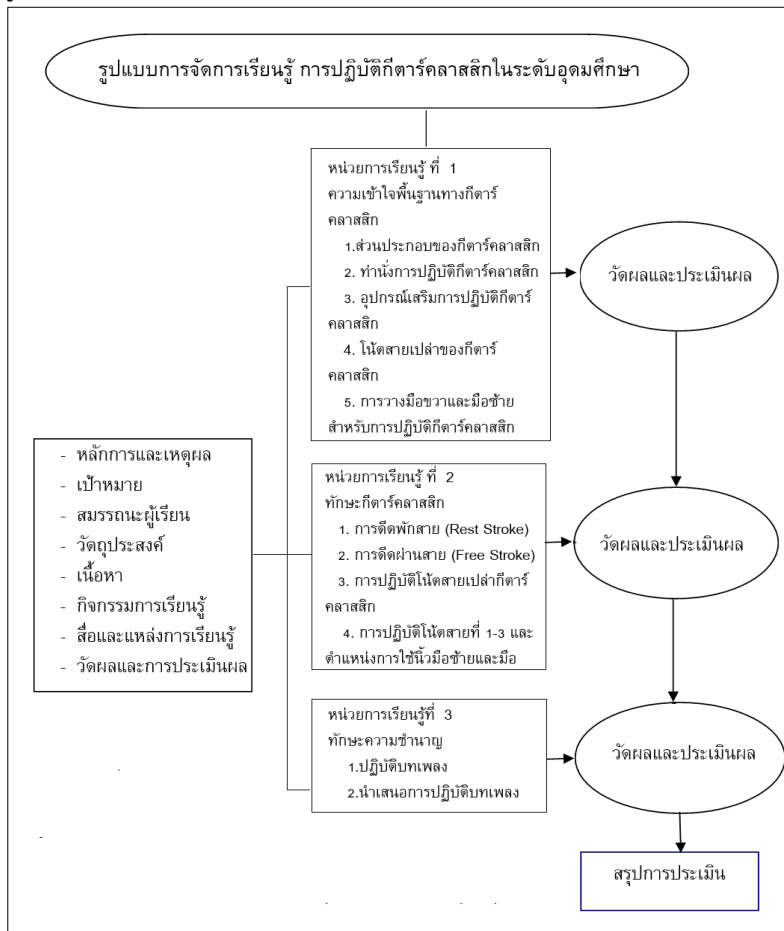
5. กระบวนการเก็บข้อมูลผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือแบบสอบถามอาจารย์สอนวิชากีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา ทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน แบบสัมภาษณ์อาจารย์สอนวิชากีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย และรูปแบบการเรียนรู้การปฏิบัติกีตาร์ คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา ใช้กับนักศึกษาสาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

6. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลแบบถามสอบโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถี่และเรียงลำดับความสำคัญ แบบสัมภาษณ์นำเสนอในรูปแบบการพรรณนาวิเคราะห์ และรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) และการใช้ t-test

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา

1.1 ผลการศึกษาสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาความคิดเห็นสภาพปัญหาและความต้องการจัดการเรียนรู้ และผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนกีตาร์คลาสสิกในอุดมศึกษา ตามแผนภูมิภาพ ดังนี้

ภาพที่ 1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา
ที่มา: Thamrongrat (2022)

1.2 ผลการประเมินร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษาดังนี้ 1) ผลประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.88 2) ผลประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมความรู้ความสามารถในการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก 3 แผน จำนวน 12 ชั่วโมง มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.96 3) ผลประเมินแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้กีตาร์คลาสสิก มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.93 4) ผลประเมินแบบประเมินทักษะการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.83 5) ผลประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาในการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.90

2. ผลวิเคราะห์การทดลองรูปแบบการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษาก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) กับกลุ่มทดลอง จำนวน 10 คน ผลการวิเคราะห์ พบว่า มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.93 / 87.17 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

3. ผลการวิเคราะห์ประเมินประสิทธิผลรูปแบบการจัดการเรียนรู้การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษาก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง ดังนี้ **1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้กีตาร์คลาสสิก** ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก โดยใช้คะแนนจากทดสอบการเรียนรู้หลังเรียน t-test (Dependent Samples) พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้กีตาร์คลาสสิก ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 14.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.27 (\bar{X} = 14.60, S.D. = 3.27) คะแนน เฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 26.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.20 (\bar{X} = 26.20, S.D. = 2.20) ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยคะแนนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้กีตาร์คลาสสิก หลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้กีตาร์คลาสสิกก่อนเรียน **2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก** ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก โดยใช้คะแนนจากทดสอบความสามารถหลังเรียนหลังเรียน t - test (Dependent Samples) พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนของผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาที่ใช้รูปแบบการเรียนรู้ การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 16.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.03 (\bar{X} = 16.30, S.D. = 4.03) คะแนน เฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 22.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.93 (\bar{X} = 22.80, S.D. = 1.93) ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยคะแนนของผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก หลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกก่อนเรียน **3) ผลความพึงพอใจของนักศึกษา** ในการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 4.61 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.54 (\bar{X} = 4.61, S.D. = 0.54)

การอภิปรายผล

1. วัตถุประสงค์ 1 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา

1.1 ผลการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาจากการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาความคิดเห็นสภาพปัญหาและความต้องการจัดการเรียนรู้ รวมถึงสัมภาษณ์ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนกีตาร์คลาสสิกในอุดมศึกษา พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ บรรลุผลสูงสุด มีดังนี้ 1) หลักการและเหตุผล 2) เป้าหมาย 3) สมรรถนะผู้เรียน 4) วัตถุประสงค์ 5) เนื้อหา 6) กิจกรรมการเรียนรู้ 7) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ 8) วัดผลและการประเมินผล โดยกำหนดเป็น 3 หน่วยการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 1) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ความเข้าใจพื้นฐานทางกีตาร์คลาสสิก เนื้อหาประกอบด้วย ส่วนประกอบของกีตาร์คลาสสิก ทำนองการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก อุปกรณ์เสริมการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก โน้ตสายเปล่าของกีตาร์คลาสสิก การวางมือขวาและมือซ้ายสำหรับ

การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก และทฤษฎีดนตรีสากลเบื้องต้น จำนวน 2 ชั่วโมง 2) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ทักษะกีตาร์คลาสสิก เนื้อหาประกอบด้วย การติดพิกสาย (Rest Stroke) การตีผ่านสาย (Free Stroke) การปฏิบัติโน้ตสายเปล่า กีตาร์คลาสสิก และการปฏิบัติโน้ตสายที่ 1-3 และตำแหน่งการใช้นิ้วมือซ้ายและมือขวา จำนวน 6 ชั่วโมง 3) หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ทักษะความชำนาญ เนื้อหาประกอบด้วย การปฏิบัติบทเพลง และนำเสนอการปฏิบัติบทเพลง จำนวน 4 ชั่วโมง มีการวัดและประเมินผลของแต่ละหน่วยการเรียนรู้จนสรุปการประเมิน สิ่งที่ค้นพบเพิ่มเติม คือ ขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเชื่อมโยงกันอย่างเหมาะสม ตั้งแต่การสร้างฐานข้อมูล การวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎี การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ และการสร้างรูปแบบ ซึ่งประสิทธิภาพนี้สะท้อนถึงคุณภาพของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นในกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา สอดคล้องกับ งานวิจัยของ Lekatarakorn & Sittisomboon (2019) ซึ่งได้ศึกษา เรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของคาร์ล ออร์ฟ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการบรรเลงเพลงเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนิสิตดุริยางคศาสตร์สากล ให้การจัดการเรียนรู้บรรลุผลสูงสุด ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัดผล ประเมินผล เนื้อหาสาระการสอน กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ Oundee & Nirunthawee (2021) ได้ศึกษา เรื่องรูปแบบการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ดนตรีไทยโดยภาคประชาชนเพื่อการสืบทอดความรู้และทักษะการบรรเลงดนตรีไทย ซึ่งได้จากการสังเคราะห์ และการสัมภาษณ์ ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) บริบทของศูนย์ ประกอบด้วย สภาพทั่วไป ชื่อศูนย์ ผู้บริหาร ที่อยู่ และรายชื่อ นักดนตรีหรือสมาชิก 2) หลักการและเหตุผล 3) วัดผล ประเมินผล 4) กิจกรรม 5) เนื้อหา 6) กระบวนการบริหารจัดการ 7) กระบวนการบริหารคุณภาพ โดยใช้หลักการ Plan-Do-Check-Act (PDCA)

1.2 ผลการประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา ซึ่งผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ มีค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์มีความเหมาะสม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีการพัฒนาเป็นระดับขั้นตอน โดยเริ่มต้นจากการวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ในระดับอุดมศึกษา รวมถึงได้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก ซึ่งเป็นการดำเนินงานอย่างเป็นระบบกระบวนการการวิจัย แล้วกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ จากนั้นสร้างความสัมพันธ์ในองค์ประกอบของรูปแบบ กำหนดรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบ และร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับ งานวิจัยของ Samanpan (2022) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนมีผลการประเมินอยู่ในระดับดี มีกระบวนการการสร้างอย่างเป็นระบบ ดังนี้ 1) ร่างต้นแบบรูปแบบการสอนจากการวิจัยเชิงสำรวจที่วิเคราะห์สภาพและความต้องการในการจัดการเรียนการสอน 2) วิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary source) โดยวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารและงานวิจัย 3) ศึกษาข้อมูลปฐมภูมิ (Primary source) โดยวิเคราะห์แนวคิดการจัดการเรียนการสอนผ่านการสัมภาษณ์ครุดนตรี 4) วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การเรียนของผู้เรียนจากข้อมูลเชิงประจักษ์และผลการเรียนรู้

2. **วัดผล ประเมินผล** 2 ศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกให้เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 จากผลการวิเคราะห์มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.93 / 87.17 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 สิ่งที่ค้นพบเพิ่มเติม คือ การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกต้องให้ความสำคัญกับทั้งทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติ สิ่งสำคัญคือการปรับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับระดับความรู้และทักษะของผู้เรียน นอกจากนี้ การใช้เทคนิคการบรรเลงที่เหมาะสมและแบบฝึกหัดจะช่วยในการพัฒนาทักษะของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างเกณฑ์การประเมินที่สอดคล้องกับการเรียนเป็นกระบวนการที่สำคัญเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้สอนควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกรูปแบบการเรียนของการเรียนรู้ที่เข้ากันกับผู้เรียน สอดคล้องกับ Piratanatsakul (2021) ซึ่งได้ศึกษาการสร้างและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน รูปแบบการเรียนการสอนวิชา

ดนตรีพื้นเมืองโดยใช้ K6 Model และการใช้ดนตรีพื้นเมืองผสมผสานดนตรีสากล สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่า เมื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนที่เลือกเรียนวิชาดนตรีพื้นเมือง มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.69/91.26 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

3. วัตถุประสงค์ 3 ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบของการจัดการเรียนรู้การปฏิบัติคีตารคลาสสิก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และทักษะการปฏิบัติคีตารคลาสสิก พบว่า **1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คีตารคลาสสิก** ค่าเฉลี่ยคะแนนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คีตารคลาสสิก ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 14.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.27 (\bar{X} = 14.60, S.D. = 3.27) คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 26.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.20 (\bar{X} = 26.20, S.D. = 2.20) ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยคะแนนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คีตารคลาสสิก หลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คีตารคลาสสิกก่อนเรียน **2) ผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติคีตารคลาสสิก** ค่าเฉลี่ยคะแนนของผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติคีตารคลาสสิก ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 16.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.03 (\bar{X} = 16.30, S.D. = 4.03) คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 22.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.93 (\bar{X} = 22.80, S.D. = 1.93) ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยคะแนนของผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติคีตารคลาสสิกหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติคีตารคลาสสิกก่อนเรียน สิ่งที่ได้ค้นพบเพิ่มเติม คือ การปฏิบัติตามขั้นตอนการสอนช่วยในการพัฒนาความรู้และทักษะอย่างมีประสิทธิภาพ การเน้นการฝึกฝนและสอนให้เข้าใจในการปฏิบัติจริงที่ตรงกับทฤษฎี โดยการอธิบายและสาธิตตัวอย่าง และการสอนด้วยการฝึกทำตามแบบฝึกหัดที่ถูกกำหนด ช่วยให้ผู้เรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับหลายงานวิจัยเช่น Chantanasut (2019) ซึ่งได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนด้วยการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตฉับพลันประกอบเสียงสำหรับผู้เรียนดนตรี โดยพบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 80.50 และจากการทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 84.00 และงานวิจัยของ Santhaweesuk, Chuangprakhon & Homhuan (2021) ซึ่งได้เปรียบเทียบทักษะความสามารถในการปฏิบัติเมโลเดียน ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเมโลเดียน โดยพบว่าผู้เรียนมีทักษะในการปฏิบัติเครื่องดนตรีเมโลเดียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการใช้การเรียนรู้อย่างเหมาะสมจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนสูงขึ้น **3) ความพึงพอใจของนักศึกษา** หลังจัดการจัดการเรียนรู้การปฏิบัติคีตารคลาสสิกเสร็จสิ้น ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจไปใช้กับนักศึกษา พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.61 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.54 (\bar{X} = 4.61, S.D. = 0.54) หมายความว่า ความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ รูปแบบการจัดการเรียนรู้การปฏิบัติคีตารคลาสสิก ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และทักษะการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาและการปฏิบัติได้ง่ายยิ่งขึ้น ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Danupon (2022) ซึ่งได้ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลลัพธ์ของงานวิจัยแสดงให้เห็นว่าเมื่อผู้สอนได้ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมจะทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจต่อการเรียนรู้อยู่ในระดับที่ดีมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. การนำรูปแบบการจัดการเรียนจัดการเรียนรู้ไปใช้ ควรมีการปรับปรุงหรือประยุกต์รูปแบบให้เหมาะสมกับรายละเอียดเนื้อหาของรายวิชา และขั้นตอนการเรียนการสอนสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามเนื้อหาของรายวิชา เพื่อการจัดการเรียนการสอนที่ดียิ่งขึ้น และจัดแบ่งรายละเอียดของรายวิชาออกเป็นหน่วยความรู้ที่มีความสัมพันธ์กัน จากนั้น

ปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหน่วยความรู้ นอกจากนี้ ควรทำการตรวจสอบขั้นตอนการเรียนการสอนและรวบรวมความคิดเห็นจากผู้เรียนเพื่อปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ควรมุ่งเน้นให้เกิดการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาตามความต้องการของผู้เรียน โดยการเสริมสร้างความเข้าใจทางทฤษฎีและการปฏิบัติ การจัดรายละเอียดเนื้อหาของรายวิชาและขั้นตอนการเรียนการสอน เพื่อให้สามารถนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

3. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา เป็นการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติจริง ซึ่งระยะเวลาที่กำหนดในแผนการจัดการเรียนรู้ ในรูปแบบอาจจะไม่เพียงพอ ผู้เรียนควรมีการฝึกปฏิบัตินอกเวลา โดยให้ผู้สอนเป็นผู้ที่ให้แนวทางและสนับสนุนในการฝึกฝน พร้อมทั้งประเมินความก้าวหน้าและการปฏิบัติของผู้เรียนอย่างเป็นระยะ เพื่อช่วยในกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาทักษะมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ ไม่เพียงแต่ในระดับต้นเท่านั้น แต่ยังคงต้องสำรวจ การปฏิบัติในคลาสสิกในระดับกลางและระดับสูง โดยการสำรวจประสิทธิภาพและคุณภาพของแต่ละวิธีการเรียนรู้และการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้

2. ควรมีการศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของกระบวนการเรียนรู้และการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก เพื่อเข้าใจถึงวิธีในการพัฒนาที่ยั่งยืน และทำให้ผู้เรียนมีสมรรถนะที่จะนำไปใช้ในระยะยาว

3. ควรมีการติดตามผลกับนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกในห้องเรียน หลังจากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ การติดตามผลช่วยในการวิเคราะห์ประสิทธิภาพและปัญหาที่อาจเกิดขึ้น และช่วยให้ผู้วิจัยสามารถปรับปรุงและแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์พิทยา สัพโส และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทยวัฒน์ พันธะศรี อาจารย์ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ และขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ และผู้ให้ข้อมูลการวิจัยทุกท่าน

References

- Danupon, S. (2022). Learning Management by Cooperative Learning for Comparing Learning Skills and Satisfaction Assessment of Elementary School Students in Sisaket Province. *NEU Academic and Research Journal*, 12(3), 211-226. (in Thai)
- Dechpanprasong, W., Chaiwong, M., Chindanuruks, A., Pipatpockkapole, T., & Jitratsorn, P. (2022). A Learning Management Models to Develop Learners' Practical Skills. *Journal of Suvarnabhumi Institute of Technology (Humanities and Social Sciences)*, 8(2), 428-440. (in Thai)
- Chantanasut, T. (2019). Development of Sight Notes Reading Exercise Series for Music Learners. *UMT-Poly Journal*, 16(1), 421-429. (in Thai)
- Inthaniwet, O. (2020). The evolution of classical guitar and guidelines for teaching classical guitar practice course in higher education. *Journal of Fine Arts Research and Applied Arts*, 7(1), 107-121. (in Thai)

- Lekatarakorn, P & Sittisomboon, M. (2019). The Development of Instructional Model Base on Carl Orff's Concept to Enhance Creative Music Ability for Western Music Students. *Journal of Education Naresuan University*, 22(4), 139-148. (in Thai)
- Oundee, P. & Nirunthawee, S. (2021). Management Model of Traditional Thai Music Learning Center by PeopleSector in the Central Local Region of Thailand. *Journal of Ayutthaya Studies Institute (JAS)*, 13(1), 72-82. (in Thai)
- Piratanatsakul, K. (2021). The Development of Traditional Music Instructional Model using the k6 Model, and the use of Local Music Combined with International Music for Students in Mathayom Suksa 4, a Group of Art Learning Subjects (Music Subject), kanlayanawat school. *Journal of Buddhist Education and Research : JBER*, 7(2), 276-287. (in Thai)
- Samanpan, N.(2022). *Development of Music Instructional Model ForEnhancing Executive Function Skills for Mathayomsuksa 3 Students. Journal of MCU Peace studies*, 10(2), 665-674. (in Thai)
- Santhaweesuk, T., Chuangprakhon, S., & Homhuan, W. (2021). The Development of a Melodica Learning Activity Package for a Music Club at Ban KhamSamor School, Khueang-Nai District, Ubon Ratchathani. *Journal of Humanities and Social Sciences Mahasarakham University*. 40(5), 30-41. (in Thai)
- Thamrongrat, P., Putthichavalpal, R., and Sreesamuth, S. (2018). The Study of Problems and Factors that Influence the Classical Guitar Study of University Students in Southern Thailand. In Higher Education Institutions in the South. National and International Academic Conference, Rajabhat Research No. 5, 2-5 December 2018. (P. 773-777). Phetchaburi: Phetchaburi Rajabhat University. (in Thai)

ผู้เขียน

นางสาวปิยรัตน์ ธรรมรงค์รัตน์

นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์
 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
 123 หมู่ 16 ถนนมิตรภาพ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40002
 E-mail: piyarat225@gmail.com

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์พิทยา สัพโส

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
 123 หมู่ 16 หมู่ 16 ถนนมิตรภาพ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40002
 E-mail: spongpit@kku.ac.th

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทยวัฒน์ พันระศรี

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 80 ถนนนครสวรรค์ ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000
 E-mail: tung_rmu@hotmail.com

